

Ось Ося після сніданку складає пазли з феями, постійно поправляючи чубчик, який спадає їй на очі.

– Яке в тебе вже довге волосся виросло! Воно заважає тобі, так? – питає мама.

– Так, – киває Ося і роздратовано відкидає неслухняне пасмо волосся назад. Воно одразу падає на чоло і лоскоче, заважаючи знайти потрібний фрагмент пазлу з тфелькою феї.

– Хочеш, я зберу тобі волосся у хвостик? – пропонує мама, тримаючи гребінець. Поки вона намагається приборкати Осині кучерики, тато саме збирається йти на прогулянку з Віллі – це їхній добрий кудлатий пес, який понад усе на світі обожнює прогулянки, їжу, а ще гратися з Осею в м'яча.

Пес уже стоїть напоготові, радісно виляючи пухнастим хвостом. Ося замислено дивиться на тата, потім на маму й питає:
– А чому в тата не росте волосся?

